

XXIX.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 9de Februar 1891.)

I den Betænkning, som nærværende Udvalg afgav i Slutningen af forrige Samling, gjorde det Rede for dets Behandling af det da forelagte Forflag af tilsvarende Indhold og for det Trin, hvortil dets Arbejde var naaet, ligesom Udvalgets forskellige Fleretal og Mindretal fremhævede deres almindelige Standpunkt overfor Forflaget og stillede en Del Ændringsforslag til en Række enkelte Positioner. Men ligesom det i Betænkningen udtrykkelig udtaltes, at de derom indenfor Udvalget faldne Afstemninger kun vare at anse som foreløbige, og at ethvert enkelt Medlem forbeholdt sig sin Beslutningsfrihed under Forhandlingernes Fortsættelse, saaledes udtalte Flertallet ogsaa i Almindelighed Ønsket om, at de talrige Andragender fra næringsdrivende, som Lovforslagets Fremlæggelse havde fremkaldt, maatte blive Genstand for en sagkyndig Overvejelse, forinden Forflagets fornyede Fremlæggelse. Med sin vante velvillige Smødekommens har den højtærede Finansminister opfyldt dette Ønske, og den stedfundne sagkyndige Bearbejdelse, hvorved der ogsaa paa en Flerhed af Punkter er taget et paastønnelsesværdigt Hensyn til de i Betænkningen fremsatte Udtalelser og Forflag, har givet sig Vidnesbyrd i forskellige Omposteringer, navnlig indenfor de vigtige Positioner Manufakturvarer og Metaller. Det er særlig disse Ændringer, hvortil Udvalget har haft at tage Standpunkt under Lovforslagets fornyede Behandling, og i Almindelighed har Flertallet kunnet give dem sin Tilslutning. Men dertil kommer endnu en Ændring af mere almindelig Natur, idet der til selve Lovens § 1 er knyttet en Bestemmelse om visse Ændringer i Tariiffens Positioner, der skulle træde i Kraft, naar en Lov om Paalæg af en Ølskat maatte være traadt i Kraft. Udvalgets Fleretal (Harald Hansen, Rahjer, Lybhe, Martensen, Wægen, Mourier-Petersen, W. Petersen og Sehested) anser det i saa Henseende dog for rigtigere at holde paa Toldlovens Renhed og optage Bestemmelserne om Anvendelsen af de Indtægter, som en Ølskats Skrafftræden maatte afføde, i selve den derom givne Lov.